

Vážení rodiče, milé děti,

od našeho setkání na konci srpna uplynulo již mnoho dní, dovolte mi ale, abych se za těmi dny v tomto novém roce poohlédla a připomněla vám pomocí krátké zprávičky a bez mála osmdesáti fotografií dobrodružství, které jsme spolu zažili.

Pondělí

První dopoledne nám posloužilo k seznámení se, prozkoumání terénu zahrady Šárynky a ke stanovení pravidel. Po obědě a odpoledním klidu, který většina dětí využila k podrobnějšímu zkoumání zákoutí zahrady, k lezení na stromy a ke krmení oveček, jsme se vydali na první procházku do okolí. Žádná z těchto vycházek se neobešla bez bádání, her a seznamování se s přírodou. Cestou jsme si nasbírali nejrůznější přírodní materiál a po příchodu do tábořiště jsme z něj stavěli táborové vlajky.

Otázka: Ještě si vzpomenete, co se stane s květem čekanky, položíte-li ho na mraveniště?

Úterý

V úterý jsme opět vyrazili do terénu, tentokrát na nás čekal velký kopec, a tak jsme si zahráli na horolezce... Polední klid využil každý po svém, někdo si hrál na zahradě, jiný odpočíval a někdo si vyráběl (*frotáž listů, které vystřiháme a poskládáme z nich papouška*). Na odpoledne jsme si nachystali lupy, lupokelímky, určovací klíče a vyrazili jsme opět do terénu. Navštívili jsme zříceninu Babu a cestou zpět jsme hráli hry, házeli šíškami a pozorovali svět kolem nás. Než jsme odešli domů, zkontrolovali jsme záhonky v Šárynce, jestli tam na nás nečeká nějaká dobrota.

Otázka: Vzpomenete si, kdo nebo co je to „duběnka“?

Středa

Opět rozšiřujeme badatelské území, tentokrát jsme se vydali až na sídliště Baba. Klíče a lupokelímky již automaticky neseme s sebou. Kromě krásných výhledů, zvířátek a rostlin, které jsme mohli vidět, se vracíme s materiálem na výrobu zbraní a neseme si chrástí na rozdělání ohně. Učíme se ho rozdělávat v ohništi, mezitím co Lucka rozdělává v peci, kterou je zapotřebí

pořádně rozpálit, na odpoledne jsme si totiž naplánovali pečení chleba. Po obědě krmíme ovečky, morčátka a udržujeme oheň v peci. Též jsme připravili chlebové těsto, aby nám stihlo nakynout. Pak už si děti z kousku těsta vytvarovaly svoje bochánky, které si ozdobily kmínem a vložily je do pece. Po zbytek dne jsme se věnovali výrobě zbraní – luků, šípů, praků a mečů. Pro nedostatek času jsme chléb ponechali v peci přes noc, což nebyl, jak se druhý den ukázalo, dobrý nápad. Chléb byl tvrdý, jako by byl z kamene. Ovšem chybami se člověk učí.

Otázka: Vzpomenete si, jak jsme chléb dělali a co je to kvásek?

Čtvrtek

Vyrazili jsme na výlet do Lysolají, kde je naučná stezka Housle a hlavně zázračná studánka, sad a potůček... Absolvovali jsme velmi zajímavou procházku, kde na nás čekala rozmanitá flóra a fauna, informační tabule se spoustou zajímavostí, svačinka v sadě jak z pohádky a na závěr cákání se v potoce. Výlet jsme si vskutku užili! Odpoledne jsme se učili plstít vlnu a vyrábět z vosku.

Otázka: Pamatujete si, jak jsme plstili vlnu? A poznáte zvířata z obrázku?

Více o NS Housle [zde](#)

Pátek

Dopoledne jsme se vydali na poslední badatelskou výpravu, tentokrát rozloučit se s Babou. Na památku jsme si udělali společnou fotku, zahráli si různé hry a naposledy si užili krásu a rozmanitost zdejší přírody. Také jsme roztopili pec a připravili těsto na chléb, abychom napravili střední neúspěch. Odpolední klid využil opět každý po svém, ale další program byl už společný a jeho cíl jasný: Najít poklad! Nejprve jsme získali dopis psaný kouzelným fixem,

k jeho přečtení jsme potřebovali kouzelnou baterku (*UV fix*), zjistili jsme, že je naším úkolem najít tajné vzkazy na ovocných stromech. Když jsme je získali a rozluštili, pochopili jsme, že se jedná o pohádku O Veliké řepě a vydali jsme se hledat do záhonku s řepou. A ono ejhle, poklad tam opravdu byl! Úspěšně se nám tentokrát podařil i chléb a byl velmi dobrý!

Otázka: Vzpomeneš si, co všechno rostlo v Šárynce na záhoncích?

Společně za sebou máme pět krásných dní plných zážitků, her, legrace a bádání.

Pevně věřím, že jste si tábor užili tak, jako já (**Renáta**) s **Luckou**.